

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

סמורת הש"ס

אלה שם סאין . דש קבין לו שג לוגין ליכא למימר דלא מייתי בגורן מדה פתחה מסאה : ליטול שם סאין . וישא משוי כזה : רמו לס . דש גרעינין נתן לה לסומן ורמו שמתדין ללאה שג בניס ממנה : יודע נון גבור חיל וישא מלפס ונכון דבר וישא ספר וס' עמו . היט שג ברטוב : לא ספרן

פריסיס פפס . פריסו לחגייה מישאל ועזריה שכן דרכן של מלכיס לכרס אח האדם כדי שלא ישא חשה ויהא פטי לעזובה המלך ולית ליה הא דחכמים דלמרי לליל שלטו לארץ ישראל ונשאו נשים והולידו בניס ובעת : ר' פניסיס אומר . לא כרסם אלא להכי תורה אור

נניא/מנבג
 כוזב ראש לכות
 פ' טו ערעא
 טו אריס 1310
 מנבג ו' 1313
 טו 10 מנב
 ירו ו' בככות
 כמסורט לתן קין

דאג . לקמן מפרש האחד מן האפרים הייט דואג : אלס בלשון סרע . סהיה מספר נבשוה של דוד כדי שיקח צו שאלו ויהרגו : ליטול וליטן כמלפסס של טורס . להחוכה בתלמוד : פניס כסלס . שמניח רחיה לדבריו : דברידים נמי לא סוס . דשאל נמי לא הוה הלכה כמותו כדלמריק בעירובין (דף נג.) דוד דגלי מסכחא כתיב ביה ירחד ירחוי וישמח שאלו דלא גלי מסכחא כתיב ביה בכל אשר יפנה ירשיע : נסגר לפני סי . ללמוד חורה הרבה : אביר פרוסיס פטר נשאל . אלמא הוא מיוחד שבנערים דהייט דואג דחויק הכא דקי אביר הוועיס : ומס פניו כוס סי . חויה רוח רוח חמה ובינה רוח עלה ונצורה רוח דעת ויראה ה' הרי טסה : ה' והליתו ביראת ה' חיר אלכסנדריא שהטטיט במתוה ויסרוין קרויסיס והייט והירשו לשון רחיס ולא גרפיין וקטיב והירשו : רבס אפר . מאי והירשו דמורח ודלן שמרית בחדס ופוסט יודע מי החיבי שגלמל לא למראה עיניו יספט ולא למשמע אוניו זוכיה ואפילו הכי וספט בלדק לויס" כגון על ידי הרחה : בר גוויס . (עס) אמלכי טודוס היה : אשר אין בהם כל מוס וטובי מראה משכיליס בכל חכמה יודעי דעת ומבני מדע ואשר כח בהם הרי ו' : אפי' ריבדס דכוסלמלס לא סיפס כגוסס . שאל הו לריכין להקס ריבדל פניוריא בלשו סוסלמלס סס כלי המקי פלמחיל : פן פסיס . שאל הו מספרין דבדיס בעליס כדי שלא יתגט פניי מלך : כלס מכני יסודס . כדמשיב לעיל שקה בניס העמידיס ללאה מרות ומשיב בהדייה חגייה מישאל ועזריה : דליאל . לחד קאי "אבני יהודה" אכל חגייה מישאל ועזריה לא וליס ליה סך דשקה דלעיל שג שפוריס : פכנין אפר ילפו פמטיין . כחוקיה מלך יהודה כתיב :

לא נמא במקרא לשון זה פ"י בלא חזיה [והוה] ש"ל לכל דרביי משכילי פ"ט' בשמאל א' ת' בלתי דע דבליקוט יתחל לך דבשאל כתיב ט' ונודו כתיב

ז"ל אפר מלכי טודוס

מנבג
 בינוריס ע' רפסוק

ז"ל בר חגיגה
 ז"ל חו"ב

מנבג
 גלמלס מנבג נסטרס ע' י
 " " " " סריס מנב

דגרות הגריא
 [א] נס' עמו ונ' מתק
 מינה ונ' שם [ב] וכתיב
 וכתיב . מתק חייב ונ'
 וכתיב : [ג] שס והכתיב
 אשר היו פני לא רלו
 את כהנלס . נתק :

נניא/מנבג
 טו אריס טא כס
 נמא ע' טוקא ספ
 ע' 100 (מנין)
 (ס' 100)

אלא שש סאין וכי דרבה של אשה ליטול שש סאין? אלא רמו [רמו] לה שעתידין ששה בניס ליצאח ממנה שמתברכין בשש [שש] ברכות ואלו הן דוד ומשיח דניאל חגייה מישאל ועזריה וד' דכתיב ויען אחד מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן ליש בית הלרמי יודע נון , וגבור חיל , ואיש מלחמה , ונבון דבר , ואיש תואר , וה' עמו" (א) (וגו) ואמר רב יהודה אמר רב כל הפסוק הוה לא אמרו דואג אלא בלשון הרע יודע נון שיודע לישראל גבור שיודע להשיב איש מלחמה שיודע לישא וליתן במלחמה של חורה * איש תואר שמראה פניס בהלכה ונבון דבר שמבין דבר מתוך דבר) וה' עמו , שהלכה כמותו בכל מקום , כבולדו אמר' להו : יהונתן בני כמותו , כיון דאמר ליה [וה' עמו] מילתא דברידיה נמי לא הוה ביה חלש דעתיה ואיקניא ביה דבשאל כתיב "ובכל אשר יפנה ירשיע" וברוד כתיב "ובכל אשר יפנה יצליח" , מגלן דדואג הוה? כתיב הבא ויען אחד מהנערים מיוחד שבנערים ובתיב התם וישם איש מעבדי שאול ביום ההוא נעצר לפני ה' ושמו דואג האדומי אביר תרועים אשר לשאול" משיח דכתיב ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצה ונבונה רוח דעת ויראת ה' (וגו) [ב] כתיב "והירבו ביראת ה'" אמר רבי אלכסנדרי מלמד שהמענין מצות ויסרוין ברחיסיס רבא אמר דמורח ודאין דכתיב "ולא למראה עיניו יושפט" וישפט בצדק דליס הוויכח במישור לעניו ארין "בר כוויבא" מלך תרחין שגין ופלגא , אמר להו לרבנן : אנא משיח אמרו ליה במשיח כתיב דמורח ודאין נחוץ אנן אי מורח ודאין , כיון דחיוויה דלא מורח דאין קמלוהו , דניא חגייה מישאל ועזריה דכתיב בהו "אשר אין בהם כל מאום" וטובי מראה ומשכיליס , בכל חכמה ויודעי דעת ומביני מדע ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמד ספר ולשון כשרים "מאן" אשר אין בהם כל מום" אמר רבי חמא * (בר חגיגה) אפילו כריבדא דכוסילתא לא היה בהו , מאן ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך אמר רבי חמא ברבי חנינא מלמד שהיו אונסין את עצמן סן השחוק ומן השיחה ומן השינה ומעמידין על עצמן בשעה שנצרכין לנקייהם מפני אימת מלכות , ויהיו בהם מבני יהודה דניאל חגייה מישאל ועזריה" אמר רבי * (אלעזר) כולן מבני יהודה הם ורבי שמואל בר נחמני אמר : דניאל מבני יהודה , חגייה מישאל ועזריה משאר שבטים "ומבנייה אשר יצאו ממך אשר תוליד יקח והיו פריסיס בהיכל מלך בכל" מאי פריסיס? אמר סריסיס ממש ורבי חנינא אמר שנמטרסה ע"ז בימיהם , בשלמא למאן דאמר שנמטרסה ע"ז בימיהם היינו דכתיב "וחבל לא איתי בהן" אלא למאן דאמר סריסיס ממש מאי וחבל לא איתי בהן? חבלא דנורא , והכתיב "וריה נור לא עדת בהן? לא חבלא ולא ריחא , בשלמא למאן דאמר שנמטרסה ע"ז בימיהם היינו דכתיב "כה אמר ה' לפריסיס אשר ישמרו את שבתותי וגו'" אלא למאן דאמר סריסיס ממש משחעי קרא בגנותא דרדיקי? הא ודא הוה בתו בשלמא למאן דאמר סריסיס ממש היינו דכתיב "בבית ובחמותי יד ושם טוב מבנים ומבנות אלא למאן דאמר שנמטרסה ע"ז בימיהם מאי טוב מבנים ומבנות?" אמר רב נחמן בר יצחק מבנים שהיו להם כבוד ומתו , מאי שם עולם אתן לו אשר לא ירתה" אמר ר' תנחום דרש בר קפרא בצפורי זה ספר דניאל שנקרא על שמו; מכרי כל מילי דעזרא , נחמיה , בן חבליה מ"ס לא אקרי סיפרא על שמו; אמר ברי רביה בר אבא מפני שהחויק טובה לעצמו שנאמר "זכרה לי אלהי לטובה , רוד נמי מימר אמר "זכרני ה' ברצון עמך פקדני בישועתך" חד רחמי הוא דקבעי רב יוסף אמר מפני שסיפר בגנותן של ראשונים שנאמר "הפחות הראשונים אשר לפני הכבירו על העם ויקחו מהם בלחם ויין אחד כסף שקלים ארבעים וגו' ואף על דניאל שגדול ממנו סיפר , ומגלן דגדול ממנו; דכתיב "וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם ויבחרו בהחבא" [ב] והאנשים אשר היו עמי לא ראו את המראה" ומאן ניהו אנשים? אמר רבי ירמיה ואיתמא ר' חייא בר אבא זה הגי זכריה ומלאכי , אינהו

קרו ליה "סריסיס" שנמטרסה ע"ז בימיהם , שבמיהם טדע לכל שאין ממם בט"ו , ופורעטוה שהיה נביא מתנבא לחוקיה שהיו גולים מלרסס ויוליכס בהיכל מלך בכל ור' שמואל בר נחמני דלמרי חגייה מישאל ועזריה משאר שבטים היו מוקיס האי קרא דניאל לחד : פלי סבל לא פליס כסון . והלא חבלה היא זו שנמטרסה ומחאי קרא דלעיל ילדיס אשר אין בהם כל מום לא מאי פריך דליכא למימר בשעה שכלו לנצודלנדל תמימיס הו וסרסן : סבל די טורס . לא אחי כהן אכל חבלת הקוף מיהא איכא , ופריך להבלא דטרילל אלעטריך דהא כתיב קרא "וריה טר לא עדת בהן" ולא ריפס . עטן האס : פל ופלס פין . סריסיס ממס וסנסטרסה ע"ז בימיהם : טוב מבנים ומבנות . מכלל דבניס לא הו להו דסריסיס היו : פלי טוב מבנים ומבנות . הכא לא מאי לתרווי הא והא הו דליח במחי פליני : בניס פסין לפן ככר ופסן . דלא חו בניס ומיהא לא היו סריסיס : אפן לו . להס לא כהנלמל אלן לו לחד מהס והייט ספר דניאל שנקרא על שמו והסתא קא פריך פירכא בחפי נפקס אבד דלתי בירו ספר דניאל : מכדי וכו' . רוב דברים שבספר עזרא ונחמיה אמרס : דוד נמי מימר אפר . הכי כלומר מחי מחויק טובה איכא : רב יוסף אפר . לא אחי איעטס דהא דוד נמי אמר כי האי גווגא אלן לכך נעטס שספר בגנותן של ראשונים : פלי נינפו . שהיו עמו חגי זכריה ומלאכי וכיון שהס לא רלו וואו רחל אלמא גדול מהס הו ומלשכתן דניאל הו חשיב עפי מסגי זכריה ומלאכי דהו נביא שמע מינה דגדול הו ממיהם בן חבליה דלא הו נביא ואפי' הכי ספרי עליו דניאל דלא חפיקה מכלל גטת הראשונים דניאל היה מבחי הגולה עם החרס והאסר ונמתי הוה מעולי הגולה זמן מרובה לאחר מיק : אינהו

[ז"ל ונבון דבר שבוין דבר מתוך דבר איש תואר שמראה פניס בהלכה כ"ל בליקוט]

[ז"ל אמרו] ישיעס לס/ס

דניאל כ"ג ישיעס ט

נחמיה ס סבליס קו נחמיה ס דניאל י

מגילס ג